

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 77. Innocentii XI. summi Pontificis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. præ ceteris imperterriti Ducis existimationem a toto exercitu retulit. Interim Schönningius Brandenburgi Bellidux Gallos Coloniensem Provinciam ignibus infestantes assecutus, geminos certamine Cæsaris - verdam usque repulit, captaque hac urbe & Rhenoberga Cæsari reddita, Gallos ex toto Coloniensi agro, Clivia & Juliaco eiecit. Supererat adhuc Bonna, in quam urbem, Fürstenbergio Cardinale jam antea Metas unacum Nobili Matrona de la Marck profugo, Brandenburgus tantam ignium & pilarum vim iniecerat, ut ædes ferme omnes, Tempia, Gymnasium, ipsumque Palatium Electorale dirueretur, quin tamen Azeledius Gubernator tam fæda urbis stragem quam civium lacrimis ad deditioem flecti posset. Tandem vero Lotharingius cum Cæsareo exercitu accurrens, decimo post die præsidiarios ad deditioem compulit: Cecidere ex Gallis sex millia quingenti.

§. LXXVII.

Innocentii XI. summi Pontificis obitus.

*Mem. Chron.
Et Dogm.
Riencourt
t. 3. p. 163.*

Interim Romæ Innocentius XI. die septima Februarii coram Purpuratis elegantissima oratione Regem Franciæ deprædicabat, quia Jacobum Angliæ Regem

Regem ab usurpatore folio spoliatum Sæc. XVII.
munificentissime excepit, postea Pon- A. C. 1689.
tifex Purpuratos Ludovici XIV. Regis
exemplo ad pacem, fervorem, atque in-
defessum Religionis Catholicæ defen-
dendæ studium incitavit: Estræus quo-
que Cardinalis dissidia propter Fürsten-
bergii electionem, asyloꝝ abroga-
tionem, & Lavardini Oratoris excom-
municationem inter Romanum Pontifi-
cem & Ludovicum Franciæ Regem ex-
orta componere satagebat: Pontifex
tamen sui juris dignitatisque tenacissi-
mus, in illis duntaxat, quæ Divino
honori, & conscientiæ suæ non repu-
gnarent, se Regi gratificari posse, con-
stanter respondit, vimque sibi a Gallica
classe inferri veritus, Centumcellas
muniri iussit. Mense Aprili a Cibo
Cardinali edoctus, Lavardinum Ora-
torem Roma in Franciam a Gallia-
rum Rege revocatum esse, læto animo
id percipiebat, ne tamen vis aut inju-
ria Gallis inde discessuris a plebe infer-
retur, indictis gravibus pœnis providit:
nulli tamen Gallo ad beneficia post
Cleri Gallicani conventum nominato
confirmationis diploma concessit, adeo,
ut obeunte hoc Papa plusquam triginta
Ecclesiæ in Francia Pastoribus suis or-
batæ essent. Exeunte demum eodem
Mense Lavardinus cum suis urbe insa-
lutato

Rr 2

lutato

Sæc. XVII lutato Pontificē excessit, quem quia
 A. C. 1689. Jesuitarum Generalis natione Hispanus
 invisere renuerat, Rex inde offensus,
 omnes Gallicæ Nationis Jesuitas, qui
 Romæ agebant, Domum revocavit,
 illis vero, qui in Franciæ Regno me-
 rarentur, inhibuit, ne deinceps huic
 Generali obtemperarent: Igitur mox
 omnes Jesuitæ, insuperhabito Pontifi-
 cis interdicto, urbem deseruere. Tot
 vero molestiis, assiduis curis, gravi-
 que senio pressus Pontifex die sexta Junii
 difficillimo morbo infestari cæpit, quo
 indies ingravescente Romani publicis
 orationibus ac communi fletu Deum
 pro recuperanda tanti Patris salute
 exorabant: Eluserat autem mali vehe-
 mentia Medicorum artem ac solertiam;
 quippe ad primam sanguinis emissio-
 nem humores penitus corrupti in vul-
 nera, pusulas & ulcera degenerantes,
 mortem vicinam designabant, ad cu-
 jus nuntium solus Pontifex impeteri-
 tus, nec immensis, quos patiebatur,
 doloribus animo dejectus, raro patienti-
 tiæ exemplo identidem exclamare au-
 ditus est: *Domine auge dolorem, adauge*
patientiam. Die octava Augusti, postquam
 repurgata conscientia Sacrum Viaticum
 receperat, sepositis omnibus mortalis
 vitæ curis cunctos Cardinales adesse
 iussit, eisque exposuit, quod quidem ad

ad colloquium rerum mundi tempus Sæc. XVII.
 deficeret, eorum tamen præsentia re- A. C. 1689.
 fieretur: postea eloquentia supra mo-
 riantis morem ac vires gravi eos hor-
 tabatur, ut Successorem eligerent Vi-
 rum probitate insignem, qui ejus er-
 rores ex inconsiderantia commissos re-
 parare, ac defectus supplere possit, &
 pecunias ex parsimonia collectas in sub-
 ditorum levamen impendere velit: eo
 enim voto illas fuisse congregatas. His
 dictis die decima ejusdem Mensis Sacro
 infirmorum oleo ungi petiit, cunctis de
 familiæ sua bene precatus. Postera
 autem die a Leonardo Colloredo sum-
 mo Pœnitentiario rursus de præteritæ
 vitæ noxis absolvi voluit, ubi in ob-
 sequii monumentum & Religionis erga
 hoc Sacramentum, fatifcente licet
 dextera, caput detexit, & inter pia ad
 Deum suspiria aliquantulum quievit us-
 que ad alteram diem, qua Pontifex co-
 ram præfato Cardinale, & adstantibus
 FF. Prædicatorum Generale, & P. Ho-
 norio ab Assumptione Carmelitarum
 Excalceatorum Præposito Generale Dei
 opem, Beatæ Virginis, ac Sanctorum pa-
 trocinium devotis suspiriis, precibus, la-
 crimis, capitis inclinatione, & percus-
 sione pectoris implorabat, identidem
 hæc verba ingeminans: *Quoniam tu Do-
 mine singulariter in spe constituisti me,* postea

Rr 3 hor-

Sæc. XVII. hortante Colloredo Pfalmos & Christi
 A. C. 1689. Passionem a Religiosis alternatim præ-
 legi iussit, ac veniam a suis familiari-
 bus deprecans, de exhibita eorum cha-
 ritate grates egit, demum excitanti eum
 Pœnitentiario ad cordis lætitiã exem-
 plo S. Theresiæ, quæ gloriabatur mori
 tanquam Filia Ecclesiæ Catholicæ, re-
 spondit Innocentius: *Utinam mihi esset*
jacra hujus Virginis spiritus, cum in
 plura verba vox haud ultra vigeret,
 Pœnitentiarium rogavit, ut fidei pro-
 fessionem lente, vocaliterque prælege-
 ret, ipse vero, præloquentis verbis ad syl-
 labam mente inhærens, ea finita in jura-
 menti signum duos digitos Evangelii
 libro apposuit, demum post interneci-
 num totius halitus silentium die duo-
 decima Augusti osculo Sacris Christi
 Domini pedibus infixis sub invocatione
 SS. Nominis Jesu pie in Domino obdor-
 mivit, anno ætatis suæ septuagesimo
 nono, Mensibus duobus & viginti tribus
 diebus, Pontificatus sui duodecimo præ-
 ter decem Menses, & dies viginti duos.
 Quamprimum ejus cadaver in Eccle-
 siam D. Petri translatum, atque in Sa-
 cello S. Sixti expositum fuerat, Sancti-
 tatis odore accitus populus, turma-
 timque confluens præter tenerrima pe-
 dum oscula vestium quoque fragmenta
 velut pretiosissimas reliquias auferre
 certa-

certabat, atque exiguo temporis spatio Sæc. XVII.
 exspoliatum nudumque reliquisset, nisi A. C. 1689.
 hujus Pontificis corpus per satellites
 tempestive ad interiores ejusdem Sa-
 celli portas fuisset delatum, quarum
 nihilominus altera violenter reclusa Ro-
 mani vestimentis discerptis, detractis-
 que chirotecis Innocentii manus nuda-
 verunt, non sine pia digitorum læsio-
 ne, veluti violenter Patrem suum ac
 Venerabilem Dei Servum repeterent,
 & vel mortuum ad Urbis Præsidium
 sifterent. Immisâ propterea cohors ar-
 matorum, qui opposita vi violentam
 sacri cadaveris venerationem præpedi-
 rent. Sacerdotes etiam ablata Ponti-
 ficali mithra corpus pretioso sipario
 cooperuerunt, facie duntaxat & pedi-
 bus ad venerationem expositis. Magna-
 tes vero vestimenta, quibus Papa sa-
 nus usus erat, necnon linteola sangui-
 ne & sanie aspersa summo devotionis
 sensu inter se distribuerunt: nec tamen
 aliter præfestino populi desiderio satis-
 fieri poterat, quam ut Sacerdotes tri-
 duo post Coronas precarias, & sacra
 numismata sacrorum pedum contactu
 facerent: Tantam in populo vim ha-
 bet etiam occultatæ Sanctitatis fama.
 Eodem momento, quo hic Pontifex
 obierat, prægrandes tres Romani Co-
 lossæi arcus concidere. Requiescit

Rr 4

ejus-

Sæc. XVII. ejusdem Pontificis cadaver in magnifico mausolæo juxta tumulum Leonis X. & Innocentii X. P. P.

§. LXXVIII.

Innocentii XI. Papæ gesta in Pontificatu.

*Hode Hist.
de Louis
XIV. l. 46.*

Quanto Zelo, animique constantia sanctissimus hic Pontifex Urbem, Aulamque suam optimis moribus instructam esse desiderarit, atque Ecclesiasticam disciplinam legibus & exemplis egregie sustentarit, jam sæpius in hujus Historiæ decursu memoravimus: singularis tamen erat illius liberalitas, quacum ipsum quoque Cælum certasse videtur; nam quo profusius ipse expendit aurum, eo copiosius rediit; quantumvis enim Leopoldo Cæsari vicies centena, Polonis tercenties, Neapolitanis quinquaginta aureorum millia, Venetisque ingentem auri vim erogasset, necnon centum scutatorum millia in pias causas designasset, & sexcenta aureorum millia in pauperes Virgines, & Templorum urbiumque reparationem distribuisset, nihilominus ærarium Pontificium, non solum gravissimo ære alieno liberavit, sed etiam ducentis aureorum millibus ditavit, & septingenta circiter scutatorum millia annuorum pro-